

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ívamáli?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyritekum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meiriskostnað fyri lýsaran.

Søga og Savn

Framsýningin í Listaskálanum um Føroya søgu frá fyrsta degi og til í dag.

Týsdagin læt landsstýrismaðurin Lasse Klein framsýningina Soga og Savn upp í Listaskálanum í Havn.

Tað er Føroya Fornminnissavn, sum stendur fyri framsýningini, og er hetta stórt sæð framsýningin, sum varð gjørd í samband við tiltakið Færøerne i Fokus í Keypmannahavn í vár.

Framsýningin er tann mest fjøltáttaða serframsýning, fornminnissavnið hevur gjørt, og roynir hon við myndum, gripum, teksti og ljósmyndum at lýsa Føroya síðsøgu úr landnámstíðini og fram at okkara døgum.

Millum teir forvitnisligu lutirnar á framsýningini eru kirkjubestólarnir — innbúgv úr Mariukirkjuni í Kirkjubø, sum í 1874 vóru tiknir úr kirkjunni og varðveittir sum savnslutir á Nationalmuseet í Keypmannahavn. Hetta er fyrstu ferð, at teir aftur eru at siggja í Føroyum.

Páll vil hava stólarnar aftur

Á samkomu í samband við uipplatingina av framsýningini týsdagin nýtti Páll Patursson, bóndi í Kirkjubø, høvi til at heita á landsstýrið um ikki at senda stólarnar aftur til Keypmannahavnar. Hann metir, at lutirnir, sum móti fólksins vilja vóru tiknir úr Mariukirkjuni í 1874 og sendir til Keypmannahavnar, onga staðni koma at hava sitt fulla virði, uttan har teir hoyra heima, nevniliga í Mariukirkjuni í Kirkjubø.

Ikki til Kirkjubøar

Arne Thorsteinsson, fornfrøðingur sigur, at Forngripasavnið hevur lænt kirkjubestólarnar frá øðrum savni, til júst hesa framsýning, og sjálvandi skulu teir lata teimum teir aftur, haðani teir eru læntir.

Spurdur um hann heldur tað vera beint, at lata Mariukirkjuni stólarnar aftur, sigur hann avgjørt nei. Har verða teir ikki

Páll Patursson, bóndi, biður Landsstýrið um ikki at senda Kirkjubestólarnar aftur til Danmarkar — men heldur til Kirkjubøar.

Á framsýningini eru nógvir forvitnisligir lutir. M.a. hendan kristusmyndin

nóg trygt varðveittir. Millum annað er vætan í luftini í kirkjuni so stór, at tað kemur at skaða forngripirnar. Stólarnir hava verið og eru savnslutir, og um vit nú nýta tað prinsipp, at lata teir aftur í sitt upprunaliga stað, kann hetta eisini fara við sær, at aðrir lutir skulu

takast av Forngripasavninum og latast tí húsi, ella staði, har teir upprunaliga hava verið.

Kirkjubestólarnir hoyra heima í føroyska samfelagnum, og koma meira til nyttu á einum savni, heldur enn í Mariukirkjuni, sigur Arne Thorsteinsson.

tór.